

Bob is onze spreekstalmeester. Hij roept om welk lied we gaan zingen, bijvoorbeeld: witte boek, nummer 44, De fiere pinksterblom 44.

Bob is echter een paar weken in Frankrijk. Vorige keer mocht ik de nummers aankondigen. Ik merkte dat mijn stem geregeld in de napret en het geroezemoes na de liedjes verloren ging. Van verschillende kanten werd steeds gevraagd Welk nummer? Welk boek? Wat gaan we zingen?

Deze vrijdag heeft Ton heeft de taak van omroeper op zich genomen. Hij pakt het een stuk slimmer aan. Hij heeft een ratel meegenomen en ratelt er elke keer vrolijk op los. Daarna roept hij gekleurde boek, nummer 178, De kat van ome Willem is reis geweest. Iedereen let op en weet wat te doen. Zo gaat het lekker vlot.

Nog een vervanger met een eigen stijl: Annemiek. Annemiek valt in voor Gertje en geeft haar eigen invulling aan de middag. Een vol, verrassend programma. Het begint al bij het losmaken van de stembanden en de gezichtsspieren. Wat een tekst:

Een kist karbonade
met zuurkool met worst,
een krat limonade
zo goed voor de dorst,
een koffer vol kazen
met haring met ijs,
ja, zo gaat Jan Klaassen,
Jan Klaassen op reis.
(Willem wilmink, 1986)

Eenvoudiger is het lied Namasté. Hier hebben we de ratel van Ton, het witte boek èn het gekleurde boek niet voor nodig. Wel drie dirigenten. Naast Annemiek en Roos vervult Maria die een keertje met Fried is meegekomen, spontaan deze functie.

Namasté is een hindoeïstische gebaar om te groeten en respect te tonen. Je doet je handpalmen tegen elkaar, je vingers wijzen naar boven en je buigt een beetje naar voren. Je kunt hierbij namaste zeggen. Maar ook als je dit niet doet, blijft de betekenis gelijk.

Wij zingen het woord namasté op een meeslepende melodie. Driestemmig. Het klinkt geweldig.

Nog zo'n leuke vondst is de tekst. Always look on the bright side of life. Het is een lied van Monty Python (de film Monty Python's life of Brian uit 1979). Wij zingen alleen het ene regeltje Always look on the bright side of life. Patrick fluit lustig mee. Genoeg voor veel zangplezier.

In het lied van de Spelbrekers *O, wat ben je mooi*, zingen we meer dan één zin. Maar wel in het refrein acht (8!) keer het woord mooi!

O, wat ben je mooi
O, wat ben je mooi
Dat heb ik in jaren niet gezien
Zo mooi, zo mooi
O, wat ben je mooi
O, wat ben je mooi
Dat heb ik in jaren niet gezien
Zo mooi, zo mooi

*Een man ging eens uit vissen
Een wormpje aan z'n haak
Toen ging z'n dobber onder
Hij sloeg en het was raak
Hij trok met al zijn krachten
Wat haalde hij er uit
Een zeemeermin kwam boven
Verwonderd riep hij luid*

Refrein

*Een vrouw van tachtig jaren
Die deed een schoonheidskuur
Ze wou haar lijn bewaren
't Was pijnlijk en ook duur
Ze ging stok-oud naar binnen
Met rimpels in haar huid
Ze kwam als bakvis buiten
En opa brulde luid*

Ook aan liedjes geeft iedereen zijn eigen draai. De Nederlandse zangeres Sugar Lee Hooper kennen we vooral om haar kaalgeschoren hoofd en haar felgekleurde jurken. Zij zong het lied O, wat ben je mooi met de volgende tekst:

*Een miss-verkiezing winnen, dat was mijn ideaal
Niet zomaar van een stadje, maar minstens nationaal
Ik kocht een prachtig badpak van mijn zuurverdiende loon
En om er aan te wennen vast een sjerp en een krans
Refrein
Mijn schoonheid werd een wapen van het edelste metaal
"Die is niet misgeschapen," zei men internationaal
'k Was niet alleen een beauty, maar ook zo sympathiek
Dus als ik ergens op kwam, dan schreeuwde het publiek*

En toen ik jong was zongen wij het nog anders:

*Oh wat ben je mooi,
Pas gewassen zeker,
Oh wat ben je mooi,
In de OMO zeker,
Dat heb ik in jaren niet gezien,
Zo mooi.*

Een geheel eigen stijl heeft ook Bernadette, het schoonzusje van Margriet. Bernadette heeft ter gelegenheid van moederdag een gedicht *Missen* geschreven. Recent zijn de moeder en de schoonmoeder van Margriet overleden. Dit gedicht geeft alle emoties die ze hierbij voelt weer.

Missen

*Wat is missen toch lastig,
Heel anders dan raak!
't Is er niet zelden,
't is er best vaak.*

*'t Is er bij het doel
maar ook bij de trein
't is heel vervelend
't is echt niet fijn*

*'t is bij geliefden
't is bij het seizoen
't is meestal van vroeger
't is vooral van toen*

*'t is bij het weggaan
maar ook bij het komen
't is in je hoofd
maar ook in je dromen*

*'t is bij het vissen
maar ook in de stad
als je bij koffie geen
koek hebt gehad*

*'t is als net niet, als jammer
verdomme
't is als erge kramp
ik vertel je:
missen,
't is dikwijls een ramp*

't is: Wachten

*want wachten ziet tegemoet
ze lijkt sloom, in gedachten
maar toch doet ze 't goed
ze rust, ze drentelt wat
heen en wat weer,
ze kijkt uit, om te zien wat gaat komen
om samen met missen een
toekomst te dromen*

*ze is zachtjes en teer en ze maakt missen
minder zeer ...*

groet,
Marja Ruts